

have; den bør være udenfor Loven, men i ſaa Henſeende er det jo ogsaa ganſke henſtillet til Administrationen at faſtſætte, hvad den anſeer for nødvendigt. Jeg ſkal alſaa anbefale Lovforſlaget, da det efter min Formening er en Forbedring, ſom dert er indført.

Ploug: Jeg maa dog tillade mig en Bemærkning med Henſyn til det ærede 7de kongevalgte Medlems (Andræ) Ytring. Den Parallel, ſom han drog mellem denne Sag og en anden forleden Dag behandlet Sag er ikke ganſke ſtaaende. Dengang var der ſlet ikke Tale om Examenſfordringerne; der var kun Tale om de Perſoner, der ſkulle examinere. Det er derfor i ethvert Tilfælde viſt, at Parallelen ikke er ſtaaende. For mit Bedkommende ſkal jeg iøvrigt bemærke, at mig er det meget imod, at diſe Examenſfordringer ere optagne i Loven, og at jeg derfor overmaade nødtigt har høiet mig for Regjeringens Viſſe om at faae Loven id.

Andræ: Nei, Parallelen er ganſke ſikkert meget langt fra at være ſlaaende; thi hvad der var Tale om forleden, var et Spørgsmaal, ſom berører den Dannelse, ſom fremfor alt Andet har Indflydelse paa hele Landets aandelige Udvikling. Det maa man vel erindre, at ſaaledes ſom den højere Dannelse beſtemmes at ſkulle være, ſaaledes beſtemmes derved indirecte Dannelsesſtiltanden i Landet i det Hele taget, og ikke blot for den Claſſe, for hvem denne Examen nærmest er beſtemt, men ligeledes indirecte for alle Andre. Her er der derimod kun Tale om noget meget Underordnet og i og for ſig Simpelt, ſom vel kunde være overladt til adminiſtrativ Afgjørelſe. Der var forleden Dag vel nærmest kun Tale om de Perſoner, ſom ſkulle benyttes til Dannelsen af den omhandlede Examenſcomiſſion, men derunder dog i Birkeligheden tillige om hvilke Fordringer der ſkal ſtilles til denne Examen.

Liebe: Jeg troer nok, at det ærede Medlem, ſom nu ſatte ſig, har fuldkommen Ret i, naar han ſiger, at der er et viſt Miſforhold i den Stilling, Regjeringen har indtaget

til Spørgsmaalet under denne Sag, og den ſom den har indtaget dertil under den Sag, ſom nylig forelaa under Stantslovens Behandling. Jeg for mit Bedkommende nærer iøvrigt ikke den Anſkuelse, ſom dengang meget ſtærkt blev udtalt af flere ærede Medlemmer, at alt dette hører ind under Lovgivningens Omraade. Jeg troer tværtimod, at om end Hovedpunkterne ganſke naturligt kunne ſiges at vedkomme Lovgivningsmagten, alſaa ogsaa Repræſentationen, er det dog hverken ſtemmende med, hvad der iøvrigt foreligger hos os, eller med Forholdets Natur og vigtige Principer, at den hele Detail ſkulde høre hen under Repræſentationens Omraade. Det, der ved hin Sag manglede, nemlig en virkelig Plan med Antydning af Hovedtrækkene af den nye Ordning, fandtes i Regjeringens Forſlag angaaende nærværende Sag, idet der i et medfulgt Viſlag forelaa en detailleret Angivelse af, hvorledes man tænkte at ordne Examen, og naar dette nu er gaaet over i ſelve Loven, ſaa har jeg, ſkjønt jeg ligesom det ærede Medlem af Udvalget (Ploug), der nylig talte, i og for ſig ikke finder dette rigtigt, og det baade paa Grund af den almindelige Anſkuelse, jeg har om denne Slags Beſtemmelſer, og paa Grund af den Betragtning, ſom det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) fremhævede angaaende Miſforholdet mellem de tvende omtalte Sager — dog meent, at Meget taler for at finde ſig dert ved denne Leilighed. Den tidligere Lov, nemlig Forordningen af 11te April 1837, indeholder ſaadanne detaillerede Fordringer, og det, der her foreslaaes, er alſaa ikke nogen Afvigelse fra det Hidtilværende; man gaaer kun videre i det ſamme Spor, og derfor synes jeg, at man her nok kan finde ſig i dette, bedre end man ellers kunde. Dertil kommer, at man, ſom ſagt i Regjeringens Forſlag havde den hele Angivelse af, hvorledes Adminiſtrationen tænkte at ordne Examen, og de Fordringer, der nu her ere optagne, ere ganſke ſtemmende med den Ordning, ſom Regjeringen ſaaledes havde tænkt ſig. Det er diſſe to Omſtændigheder, der for mig have været afgjørende for at finde mig i, at Loven bliver affattet ſaaledes, ſom den nu foreligger, og navnlig har jeg under de forhaandenværende